

2023. május 14., Húsvét 6. vasárnapja – Jn 14,15-21

Helyesen szeretni Jézust

Mikor szeretem igazán Jézust? – Mi az ismérve Jézus szeretetének. A tanítványaitól búcsúzó Jézus megadja a választ a mai evangéliumban. Talán gondoltuk is, és talán a szívünk mélyén tudtuk is, hogy ez az igazi válasz a töprengésünkre.

Egyértelmű a válasz: „Az szeret engem, aki megtartja tanításomat. Az szeret engem, aki megtartja parancsaimat.” Félre nem magyarázható, egyértelmű mondatok ezek a búcsúzó Jézus szájából. A megtartáshoz kell a megismerés. Jézus követelményeinek a megismerése folyamatos képzéssel, érdeklődéssel jár. Tehát időről időre törekedni arra, hogy minél jobban elsajátítsam, hogy mi az a jézusi út. Időről időre vissza kell vonulnom bensőmben, hogy ezt a megtanult, megismert jézusi utat beleégessem a lelkembe. Olyan nyomot hagyjon ott, hogy tettekre inspiráljon.

Akkor járunk igazán Jézus útján, ha megismerjük, a lelkünkbe mintegy beleégetjük tanítását, hogy abból tettek fakadjanak, és megcselekedjük parancsait.

Isten legméltóbb lakóhelye az emberi szív. – Bár csodálatos művészi templomokat épített az emberiség; csodálatos és gyönyörű a természet és annak jelenségei, amelyek Istenre engednek következtetni; aztán a rászoruló embertársban, a hívő közösségben is megtaláljuk Istent – a legméltóbb lakóhelye azonban az emberi szív.

Ha Istent keressük, akkor a lelkünk mélyére kell elindulnunk. De nem egyedül, hanem a testvérek közösségében, Krisztusban testvéreinkkel. Az Isten-kapcsolathoz kell a magány, de nem a magányosság. Közösségben kell lennünk azokkal, akikkel egyet vallunk. Közösségben Isten megismerésében, és közösségben a mindennapokban.

Gyűrű Ferenc, Lövő